

העלון השבועי שלך

מאורות שלום

❖ יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום ❖ קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 ❖ העורך: בן ישי עוזיהו ❖ כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net> ❖ כתובת דואר אלקטרוני info@ohrshalom.net

נר ה' נשמת אדם
העלון יוצא לעילוי נשמת
שלמה נח בן משה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

מאורות הדרש

אמר כ"ק מרן מהרי"ד מבעלזא זאוק"ל – "כנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי... הנני נותן לו את בריתי שלום" (כה, יא).

מובא במדרש (פר' בא): "בדין הוא שיטול שכרו". וצריך להבין, הלא אמרו חז"ל (קידושין לט:): שכר מצוה בהאי עלמא ליכא (שכר המצוות - לא מקבלים בעולם הזה). ונראה דהטעם ש"שכר מצוה בהאי עלמא ליכא" הוא משום שמצוה גוררת מצוה, דלכן אי אפשר לשלם השכר בשביל המצוה, כי עדיין לא נגמרה המצוה, כיון שהיא גוררת אחריה עוד הרבה מצוות.

ואם תאמר הלא לכל מצוה יש קצבה עד כמה תגרור, אולם כיון שהאדם הוא בעל בחירה יש לחוש שמא יתקלקל, ולכן אי אפשר לשלם שכר מצוה בעולם הזה. אמנם, המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, והטעם בזה הוא משום שהאבות של אותו האיש שהחזיר למוטב מעתירים עבורו בגן עדן שלא יתקלקל. ואדם כזה יכול ליטול שכרו גם בעולם הזה. וכיון שפנחס זיכה את הרבים, כמו שכתוב: "ולא כיליתי את בני ישראל בקנאתי", בדין שיטול שכרו בעולם הזה.

ובזה תובן המשנה (אבות ב, ב): "וכל העוסקים עם הציבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים, שזכות אבותם מסייעתם" - שאבותיו של המזכה מעתירים בעדו בגן עדן, וע"י כך: "וצדקתם עומדת לעד" - שלא יתקלקלו, "ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה", שאוכל לשלם לכם שכר מצוות גם בעולם הזה, "כאילו עשיתם" - את כל המצוות העלולות להגרר ממצוה זו של זיכו הרבים, כי מאחר שאין לחוש שתתקלקלו, כי זכות אבותם מסייעת אתכם, אפשר לשלם לכם שכר עליהם.

מאורות הפרשה - "לאלה תחלק הארץ בנחלה"

"לאלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמו"ת" - נאמר על האות "א" מתיבת "לאלה" טעם רביעי, שהוא "ד". ואמר האדמו"ר בשם אביו רח"י זיע"א שיש לבאר זאת ל פי הפסוק [תהילים ק"ה] "לאמר" ר' לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה", שהנה דרשו רז"ל [סנהדרין נ"ו] את הז' מצות בן נח, ומהפסוק לאמ"ר דרשו גילוי עריות". וצריך לברר איך שייך תיבת לאמ"ר על גילוי עריות?

הנה אמר הגר"א [ספרא דצניעותא] כי ברית הלשון מכוונת כנגד ברית המעור כי באם ישמור האדם על העליון ישמר גם התחתון, כי קדושה זו תלויה בדיבור [עכ"ל] ולפי זה מילת "לאמר" זה גילוי עריות כי על ידי הדיבור "לאמר" נשמר מגילוי עריות. וזה רמז הפסוק "לך אתן ארץ כנען" ע"י "לאמר" היינו שמירת גילוי עריות, וזוכים לארץ כנען, "וכרות עמו הברית לתת להם את ארץ כנען".

וכתב השל"ה כי כנען הוא מלשון הכנעה ולכן יבואר "לאלה" ירמז "לאמ"ר לך אתן ארץ" הכנעה, כי ע"י מצות מילה נעשה הכנעה כרמז בפסוק [תהילים לז] "טו"ב מע"ט לצדי"ק" ובהמשך הפסוק [בפרשתנו] "במספר שמות" מילת שמות רומזת לת"כלית מ"עשה ש"מים ו"ארץ, כי ע"י עשיית כת"ר מצוות דווקא בארץ ישראל, מקשר האדם את השמים עם הארץ וזו הייתה מידת יוסף הצדיק, לכן יעקב אבינו בשוכבו בהר המוריה הראה הקב"ה סל"ם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה [בראשית כ"ח] כי רק בארץ ישראל הוא בסל"ם, כי סלם מספר מכוון למילת "סיני" לרמז על קבלת התורה וע"י הר המוריה רומז לקיום התורה, שאז מקושרים שמים וארץ.

וזה הרמז מה שנאמר "לאלה תחלק הארץ" ארץ ישראל "בנחלה" ע"י מקום המקדש אשר נקרא "נחלה" וכנאמר "כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה" [דברים י"ב] ואמרו רז"ל [מגילה י] "מנוחה" זה שילה "נחלה" זו ירושלים [וכפרש"י] "במספר שמות" ת"כלית מ"עשה ש"מים ו"ארץ, שיש רק בארץ ישראל. והוא מה שהטעם "רביעי" שיש על האות "א" במילת "לאלה" ירמז כי רק בבחינת "לאלה" המקשרת צפון דרום מזרח ומערב, מקשרים שמים וארץ, בארץ הקודש לבדה.

וזה נרמז בפסוק "לאלה, תחלק הארץ בנחלה--במספר שמות" במספר מכוון "אך, טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חיי ושבתתי בבית-הזה, לא רך ימים"

מאורות היכל הברכה למהרי"א מקומרנא

"ועל דבר כזבי בת נשיא מדין אחתם..."

אחתם חסר וא"ו, כי החיות והקדושה שבה כבר ניתקן וחזר אל הקדושה, ואין להם שייכות בקדושה שלה, ולכך "אחתם" חסר וא"ו.

אבל "אחותם דינה, אחותינו דדינה לבד מלאים וא"ו, כי אדרבה נדבק בה כל הקדושה של שכם ונתוסף בה ניצוצי הקדושה על קדושת נשמתה ולכך "אחותם" מלא וא"ו, כמבואר בזוהר כל תוספת וא"ו הוא חלק הקב"ה קדושה עליונה.

מאורות הסיפור החסידי – המפרנס - ד

תקציר: עורך הדין וינגוט גירש מביתו בבזיונות את הצדיק הקדוש רבי נחום מהורדנא זי"ע בעת שביקש ממנו נדבה. לוינגוט היה קשר עם שר האוצר וביניהם נקשרו קשרים סמויים שביום מן הימים נתגלה שעסקיהם היו בגניבות מקופת המלוכה שביצע שר האוצר ותמורת "מתנות" שקיבל וינגוט הבטיח שאם יתפס ייצגו באופן הטוב ביותר. וינגוט נשפט לשנתיים מאסר. לאשתו לא הועילו כל תחנוניה לפני מי שרק יכלה להתחנן. בוקר אחד לא מצאה אף פרוטה כדי לקנות לחם לילדיה והסתפקה האם למכור את מטלטליה. בעודה מסתפקת שומעת נקישות בדלת. היה זה הצדיק רבי נחום'קה מהורדנא שהבטיח שיתן להם עשרים וחמשה רובל מידי שבוע וכך היה, ואף היה מעודדה, וכן לא הסכים שתמכור חפצים מביתה, כדי שכשיחזור בעלה לא תיפול רוחו ויוכל להמשיך לחיות כמימים ימימה.

שנתיים ימים ישב עורך הדין בכלאו. שנתיים ימים שבהם הרגיש האסיר כל רגע וכל דקה של כל שעה ביממה, מלבד השעות הספורות בהן שקוע היה בשינה, שגאלה אותו לזמן מועט, מיסורי נפשו על מצוקתו. חדר הכלא האפור, המיטה הצרה הקבועה בריצפה, השרפרף הבלתי נוח והמכוער, התיקרה הקמורה המשחירה, הכתלים המסואבים והריצפה המלוכלכת, חברו כולם, להשרות רוח נכאה על האסיר שירד מאגרא רמא לבריא עמיקתא. די והותר זמן עמדו לרשותו של עורך הדין. ובזמן המרובה, בהתיחדו עם עצמו, היו מחשבותיו סובבות עולם ומלואו, על פי רוב הסבו לו מחשבות אלו צער ועוניו נפש. בלב לחוץ חשב על בני משפחתו. כיצד מתכללת זוגתו? אולי מכרה את הבית כדי להחיות את נפש ילדיה במצוקתה? החפצים, הכלים הנדירים הללו, ודאי נמכרו בזיל הזול... כאשר זקוקים לכסף אי אפשר לעמוד על המקח יותר מדאי. הוא שוטט ברעיונותיו בגן ביתו, על ערוגות הפרחים אותם נהג לטפח במו ידיו, השער הקטן אותו צבע להנאתו לפני זמן מה וקבע בו שלט באותיות מזהבות. ולפתע נזכר ביהודי הכפוף הזקן שבא לבקש נדבה ביום סגריר... בלי משים עלתה בו חמתו להשחית. הוא חרק בשיניו והחווה בידו תנועה כאילו לגרש את המחשבה הטורדנית. גם ידידיו של עורך הדין חלפו לפניו בעיני רוחו. לפניו בסך. מידי הזכרו בחוג מכריו היה סומק פושט, מה גדולה החרפה! מה גדול הכאב! כיצד קורה לו כך לאדם רם מעלה ויהיר שיושלך לבור כפושע נקלה!?! כאשר תמו ימי מאסרו היה מר וינגוט אדם שבור ברוחו ובגופו. כמתכת נמסה היוצאת מכור היתוך היה עורך הדין. אישיותו הקודמת של טרם מאסר התנפצה לחלוטין, מוכן היה לגלוש ולהתעצב לפי התבנית שתקלוט אותה אליו. הוא חזר הביתה באישון ליל, חסד ביקש לא לשחררו עם אור היום. בוש הוא להיראות בפני מכריו בדמות זו של אסיר היוצא לחפשי. אשתו המתינה בחוץ כולה רועדת מהתרגשות ומתח לקראת הרגע בו תראה את בעלה, כי הלא נאסר עליהם להתראות במשך השנתיים בהן ישב בכלאו, הרהורים עצובים אפפו את מוחה. עליה לאזור אומץ להתגבר על הבעתה שתתקפה בודאי, בראותה את בעלה שאסור היה שנתיים תמימות. כלום לא השפיעו המאסר והענויים על נפשו? ומה מצב בריאותו הגופני? ובעודה עומדת מתיסרת מאידך על הפגישה ושמחה מצד שני על השיחרור, הופיע האסיר המשוחרר.

המשך יבוא בס"ד - לוקט מ"ניצוצי אור"

מאורות היכל הברכה למהרי"א מקומרנא

"ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו לה'.."

תקריבו מלא יו"ד, וכל יקריב תקריבו יקריבנו הקריבו מקריב המקריב, כולם מלאים יו"ד ובכל קריא, ודכוותיה להקריב בהקריבכם מקריבם.

והעניין כי הירידה והחשכות והקטנות הכל צורך עליה, שישפיל עצמו אין ממש, ואז בעת עלייתו אל השם, יהיה מוכנע בלב שפל ונבזה בהכנעה, ובזה יעול תליסר אבבו ולית דימחי בידיה עייל ונפיק.

ויגיע להתפשטות הגשמיות, ויהיה קשור ודבוק באור אין עליון ביו"ד זעירא והכנעה קמיט גרמא.